

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **Ateliér pro životní prostředí, o. s.**, se sídlem Ve svahu 1, Praha 4, zastoupeného JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem se sídlem Za Zelenou liškou 967, Praha 4, proti žalovanému **Ministerstvu pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: **1) Pankrác Shopping Center k. s.**, se sídlem Na Příkopě 583/15, Praha 1, zastoupené JUDr. Kateřinou Jeráčkovou, advokátkou se sídlem Branická 128/17, Praha 4, **2) Sdružení - Občanská iniciativa Pankráce**, se sídlem Bartákova 1108/38, Praha 4, **3) V. A.**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2006, č. j. 36144/2005-63/O-2634/05, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 2. 2009, č. j. 10 Ca 110/2006 - 95,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Výše označeným rozhodnutím žalovaný k odvoláním změnil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 30. 6. 2005, č. j. MHMP – 50470/2004/OST/Bd, kterým byla na vyjmenovaných pozemcích v katastrálním území Nusle v Praze 4 umístěna stavba označená jako „ECE Obchodní a společenské centrum Praha 4 – Pankrác, budova D“, a dále povolena výjimka ze stavebního zákazu stanoveného nařízením hlavního města Prahy č. 14/2001 Sb. hl. m. Prahy, o stavební uzávěře pro trasy městské kolejové dopravy, ve znění pozdějších předpisů, pro umístění východní části výše uvedené stavby. Současně žalovaný pro nepřipustnost zamítl odvolání Společenství vlastníků jednotek Krč 1193 až 1199, 1201 až 1205.

Žalobu, kterou žalobce brojil proti těmto rozhodnutím správních orgánů, městský soud zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost, a to „z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. s tím, že konkrétní odůvodnění tohoto napadení stěžovatel zašle v době co možná nejkratší“.

Protože žalobcova kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti, městský soud ho usnesením ze dne 27. 7. 2009 (č. l. 132) vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o sdělení rozsahu, v němž předmětný rozsudek napadá, a dále o konkrétní důvody podřaditelné pod § 103 odst. 1 s. ř. s. Současně ho poučil o následcích nevyhovění této výzvě. Žalobci bylo usnesení řádně doručeno dne 28. 7. 2009. Ve stanovené lhůtě však žalobce vady podání neodstranil, ani nepožádal o prodloužení této lhůty.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení a shledal, že takovou kasační stížnost nelze věcně projednat a bylo třeba ji odmítnout.

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí.

Náležitosti kasační stížnosti jsou stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s., pokud je podání nemá, musí být podle odstavce 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad. Předmětná kasační stížnost neobsahovala dostatečně určitá tvrzení, z jakých důvodů stěžovatel rozsudek napadá, přičemž kasační stížnost lze podat jen z důvodů výslovně uvedených v § 103 s. ř. s. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Kasační stížnost tedy vždy musí obsahovat konkrétní, tj. ve vztahu ke stěžovateli a k projednávané věci individualizovaná, tvrzení nezákonnosti napadeného rozhodnutí, a to po skutkové i právní stránce. Požadavek na uplatnění některého z důvodů taxativně vypočtených v § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba vykládat v souladu se zásadou, že procesní právní úkon účastníka řízení (zde: kasační stížnost) se posuzuje podle jeho obsahu. Ze znění kasační stížnosti však musí být seznatelné důvody, které odpovídají zákonným kasačním důvodům. Na jedné straně tedy sice postačí, že ze znění kasační stížnosti jsou seznatelné důvody, které zákonným kasačním důvodům odpovídají, a není rozhodující, že sám stěžovatel tyto důvody jednotlivým ustanovením nepodřadil (srov. č. 161/2004 Sb. NSS). Na straně druhé ale není dostačující, jestliže stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvede některé z písmen § 103 odst. 1 s. ř. s., ale nekonkretizuje vady v řízení či vady v právním úsudku, jichž se soud podle stěžovatele dopustil.

V daném případě stěžovatel v kasační stížnosti pouze označil jako důvody pro podání kasační stížnosti § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Taková tvrzení bez uvedení konkrétních skutečností, jakou právní otázku soud v předcházejícím řízení nesprávně posoudil, resp. jaké vady řízení, které mohly mít vliv na zákonnost jeho rozhodnutí, soud učinil, nebo jakých vad řízení se dopustil žalovaný, jsou však stižena nemožností jejich přezkoumání kasačním soudem. Jde o námitky jen formální, bez věcného obsahu. Obecně namítané vady nemůže ani Nejvyšší správní soud namísto stěžovatele sám aktivně vyhledávat, protože vymezení rozsahu kasační stížnosti a specifikace jejích důvodů leží na stěžovateli v důsledku dispoziční zásady, která ovládá řízení o kasační stížnosti.

Podání stěžovatele tedy zákonné náležitosti neobsahovalo, městský soud ho proto správně vyzval k odstranění vad a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu.

Neodstranění vad podání (chybějící kasační důvody) brání věcnému vyřízení kasační stížnosti a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 za použití § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

O vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost je příslušný rozhodnout Městský soud v Praze, jehož příslušnost v této věci je dána ustanovením § 3 odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož ve věcech poplatků za řízení o kasační stížnosti rozhoduje krajský soud.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. září 2009

JUDr. Lenka
Kaniová
předsedkyně senátu